

بررسی اثرات تاریخ کاشت بر صفات کمی و کیفی هیبریدهای ذرت دانه‌ای در شرایط آب و هوایی استان اصفهان

ندا رحیمی^{۱*}، همایون دارخال گندمانی^۱، حسین شمسی محمودآبادی^۳

چکیده

به منظور تعیین مناسب‌ترین تاریخ کاشت برای هیبریدهای مختلف ذرت دانه‌ای (*zea mays*)، مطالعه‌ای در سال زراعی ۱۳۸۷-۸۸ در منطقه‌ی برخوار اصفهان انجام گرفت. آزمایش به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح آزمایشی بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار انجام شد و تاریخ کاشت (۱۵ خرداد، ۳۰ خرداد، ۱۴ تیر) به عنوان کرت اصلی و ۶ هیبرید ذرت [K.sc (260, 320, 500, 647, 704, 720)] به عنوان کرت فرعی منظور گردیدند. مقایسه میانگین صفات مورد بررسی به روش آزمون چند دامنه در سطح احتمال ۵٪ نشان داد که: تاریخ‌های کاشت مختلف از نظر عملکرد دانه تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال پنج درصد نشان دادند. تاریخ کاشت‌های ۳۰ خرداد و ۱۴ تیر به ترتیب با ۷/۹۲۸ و ۶/۴۴۰ تن دانه در هکتار بالاترین و تاریخ کاشت ۱۵ خرداد با ۵/۰۴۳ تن دانه در هکتار کم‌ترین عملکرد دانه را دارا بودند. هیبریدهای مورد آزمایش نیز از نظر عملکرد دانه تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد نشان دادند. هیبرید K.sc-720 با ۸/۹۷۱ تن دانه در هکتار بیش‌ترین عملکرد و هیبرید K.sc-320 با ۴/۷۴۰ تن دانه در هکتار کم‌ترین عملکرد دانه را به خود اختصاص دادند. اثر تیمارهای مختلف تاریخ کاشت و هیبرید بر وزن هزار دانه، تعداد دانه در ردیف بلال، عمق دانه، ارتفاع بوته و ارتفاع بلال در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. از نظر تعداد ردیف دانه در بلال، اختلاف بین هیبریدها در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود، اما بین تاریخ‌های کاشت از لحاظ آماری تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. بین تاریخ‌های مختلف کاشت و ارقام مختلف از نظر پروتئین دانه تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد وجود دارد، در بین هیبریدهای مختلف نیز تمامی هیبریدها به جز K.sc-320 از نظر درصد پروتئین در یک سطح آماری قرار داشتند. با توجه به نتایج بدست آمده از آزمایش، هیبرید K.sc-720 در تاریخ کاشت حداکثر تا اواخر خردادماه، برای حصول حداکثر عملکرد کمی و کیفی در شرایط آب و هوایی اصفهان توصیه می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: تاریخ کاشت، ذرت دانه‌ای، عملکرد، وزن هزار دانه، پروتئین دانه

۱- دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد، گروه زراعت، میبد، ایران

۲- مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان، اصفهان، ایران

۳- دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد، گروه زراعت و اصلاح نباتات، میبد، ایران

* مکاتبه‌کننده. (rahimineda@yahoo.com)

تاریخ پذیرش: بهار ۱۳۸۹

تاریخ دریافت: بهار ۱۳۸۹

مقدمه

امروزه اهمیت غلات بر کسی پوشیده نیست و شاید به جرات بتوان گفت که قسمت اعظم غذای انسان از غلات تامین می گردد. بیش از ۵۰ درصد انرژی بدن انسان بطور مستقیم و حدود ۲۰ درصد آن بطور غیرمستقیم، از غلات تامین می شود (تاجبخش، ۱۳۷۵). ذرت با نام علمی *zea mays*، گیاهی یکساله و تک لپه از خانواده‌ی گرامینه (Poaceae) از پر محصولترین غلات مناطق گرمسیری و معتدل جهان است. به دلیل بالا بودن کارایی فتوسنتزی، عملکرد بالا، تنوع موارد مصرف و قابلیت تطابق با دامنه‌ی وسیعی از شرایط آب و هوایی، سلطان غلات لقب گرفته است (دارخال، ۱۳۸۶). طبق گزارش سازمان خواروبار جهانی^۱ در سال ۲۰۰۵، ذرت در بین محصولات زراعی از نظر عملکرد و میزان تولید جهانی در رتبه‌ی اول و از نظر سطح زیرکشت بعد از گندم و برنج، مقام سوم را به خود اختصاص داده است. با توجه به نیاز کشور به مواد پروتئینی و نیز نقش ذرت در تامین غذا برای دام و طیور، ضرورت افزایش تولید آن در ایران به‌طور کامل محسوس است. برای رسیدن به این هدف، برنامه‌ریزی و بهره‌برداری صحیح از منابع آب و خاک و ظرفیت زراعی مناطق خشک کشور و استفاده از ارقام اصلاح شده‌ی پرمحصول ذرت ضروری می‌باشد. با وجود آنکه مراحل رشد اغلب گیاهان زراعی از الگوهای خاصی پیروی می‌کنند، ولی زمان وقوع هر مرحله و سرعت آن بستگی به ژنتیک گیاه، فصل رشد، شرایط اقلیمی، مقدار عناصر قابل دسترس و مدیریت زراعی دارد (قهرمان، ۱۳۸۵). تعیین تاریخ

کشت مناسب برای مناطق مختلف جهت استفاده از پتانسیل هر هیبرید در منطقه از اهمیت ویژه‌ای در برنامه‌ریزی و مدیریت‌های زراعی برخوردار است. زیرا بر روی صفات و مراحل مختلف رشد و نمو تاثیر گذاشته و باعث بهینه شدن بازده استفاده از عوامل محیطی موثر بر عملکرد می‌گردد و درنهایت با تغییر اجزای عملکرد موجب تغییر در عملکرد دانه می‌شود (استخر و چوگان، ۱۳۸۵). عملکرد دانه یکی از مهم‌ترین فاکتورها در گزینش هیبریدهای ذرت است، علاوه بر آن دوره‌ی رویشی گیاه نیز از معیارهای اصلی گزینش هیبریدها است (دارخال، ۱۳۸۶). زمانی که ذرت برای دانه کشت می‌شود، دوره‌ی رسیدن فیزیولوژیک بسیار مهم است. در بررسی مناطق سازگار برای کاشت ذرت دانه‌ای، اصفهان جایگاه ویژه‌ای داشته است که علیرغم توسعه‌ی قابل توجه سطح زیر کشت ذرت در سال‌های اخیر، تحقیقات جامع و کاملی در مورد تعیین تاریخ کاشت برای تولید بیشترین عملکرد دانه در این منطقه انجام نگرفته است (مختارپور، ۱۳۷۶). با توجه به موارد ذکر شده تصمیم گرفته شد که روند رشد ۶ هیبرید ذرت دانه‌ای از سه گروه رویشی زودرس، متوسط رس و دیررس که هر گروه شامل ۲ هیبرید داخلی است، در منطقه‌ی برخوار اصفهان و در سه تاریخ کاشت مختلف مورد مطالعه قرار گیرد، تا ارقام و تاریخ کاشت مناسب جهت توصیه در شرایط آب و هوایی منطقه‌ی برخوار اصفهان مشخص گردد.

مواد و روش‌ها

به منظور ارزیابی تاثیر تاریخ کاشت بر عملکرد و صفات کمی و کیفی ۶ هیبرید ذرت در منطقه‌ی برخوار اصفهان، با طول جغرافیایی ۵۱ درجه و ۳۵

1- Food and Agricultural Organization (FAO)

پنج درصد نشان دادند. تاریخ کاشت‌های ۳۰ خرداد و ۱۴ تیر به ترتیب با ۷/۹۲۸ و ۶/۷۳۶ تن در هکتار بالاترین و تاریخ کاشت ۱۵ خرداد با ۵/۰۴۳ تن در هکتار کم‌ترین عملکرد دانه را دارا بودند (جدول ۲، نمودار ۱). محققان زیادی از جمله *Ahmadi et al* (1993) اعلام داشتند که با تاخیر در کاشت، عملکرد دانه ذرت با کاهش مواجه خواهد شد. عملکرد دانه در کشت دیرهنگام بیش‌تر از عملکرد ماده‌ی خشک تحت تاثیر قرار می‌گیرد. این امر نشانگر آن است که تاثیر مضر تاریخ کاشت تنها بر فرآیند فتوسنتز محدود نمی‌شود، بلکه در کشت دیرهنگام، دوره‌ی رشد به مراتب کوتاه‌تر شده و گلدهی در زمانی صورت می‌گیرد که زمان کافی برای بلوغ بلال وجود ندارد و بلال‌های حاصل از نظر فیزیولوژیکی نارس و نابالغ می‌باشند (*Mc Elroy & Hamilton, 1991*). تاخیر در کاشت ذرت به علت بالا بودن دما در شب و همچنین به دلیل افزایش تنفس که سبب مصرف ذخایر کربوهیدرات‌ها و انتقال کم‌تر آن‌ها به دانه می‌شود، کاهش عملکرد دانه در ذرت را به دنبال خواهد داشت (*Ahmadi, 1993*). *Hunter et al* (1974) اظهار داشتند که درجه حرارت‌های سرد و طول روز بلندتر باعث طولانی شدن دوره‌ی رشد و طول دوره پرشدن دانه و در نتیجه مدت انتقال مواد فتوسنتزی به دانه می‌شوند و بنابراین در این شرایط بالاترین عملکرد دانه حاصل می‌شود. همچنین اثر هیبرید بر عملکرد دانه در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود، معنی‌دار نشدن اثر متقابل هیبرید در تاریخ کاشت (جدول ۱)، نشان‌دهنده‌ی تاثیر مستقل این دو مولفه بر روی عملکرد دانه می‌باشد. هیبرید *K.sc-720* با ۸/۹۷۱ تن در هکتار بیش‌ترین عملکرد و هیبرید *K.sc-320* با ۴/۷۴۰ تن در هکتار

دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۲۵ دقیقه‌ی شمالی، آزمایشی به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح آزمایشی بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار اجرا شد. تاریخ کاشت به عنوان کرت اصلی در ۳ سطح (۱۵ خرداد، ۳۰ خرداد و ۱۴ تیر) و هیبریدها به عنوان کرت فرعی شامل ۶ هیبرید: *Ksc260-Ksc320-Ksc500-Ksc647-Ksc704-Ksc720* بود. کاشت به صورت کپه‌ای و در هر کپه چهار بذر کشت و در زمان مناسب (۴-۵ برگگی) دو بوته که وضعیت بهتری داشتند نگهداری و دو بوته دیگر حذف شدند. برای حصول به تراکم مناسب، فاصله‌ی بین بوته‌ها در روی هر خط با توجه به گروه رویشی ارقام برای گروه‌های زودرس، متوسط رس و دیررس به ترتیب شامل ۱۴/۵ - ۱۶/۵ - ۱۸/۵ سانتی‌متر و فاصله‌ی ردیف‌های کاشت برای همه‌ی گروه‌های رویشی یکسان و ۷۵ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. کاشت نیز در تاریخ‌های مذکور پس از آبیاری مزرعه (وقتی که رطوبت خاک به ۷۵ درصد (FC) رسید) انجام شد. کلیه‌ی مراقبت‌های زراعی، شامل آبیاری، مبارزه با علف‌های هرز و کوددهی به صورت مکانیکی در زمان مناسب انجام گرفت. برای اندازه‌گیری صفات مربوط به عملکرد و اجزای عملکرد ۱۰ گیاه بطور تصادفی، از دو خط میانی انتخاب گردید. جهت تجزیه آماری داده‌ها از نرم‌افزار SAS استفاده به عمل آمد. برای مقایسه‌ی میانگین‌ها از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح ۵٪ استفاده شد (دارخال، ۱۳۸۶).

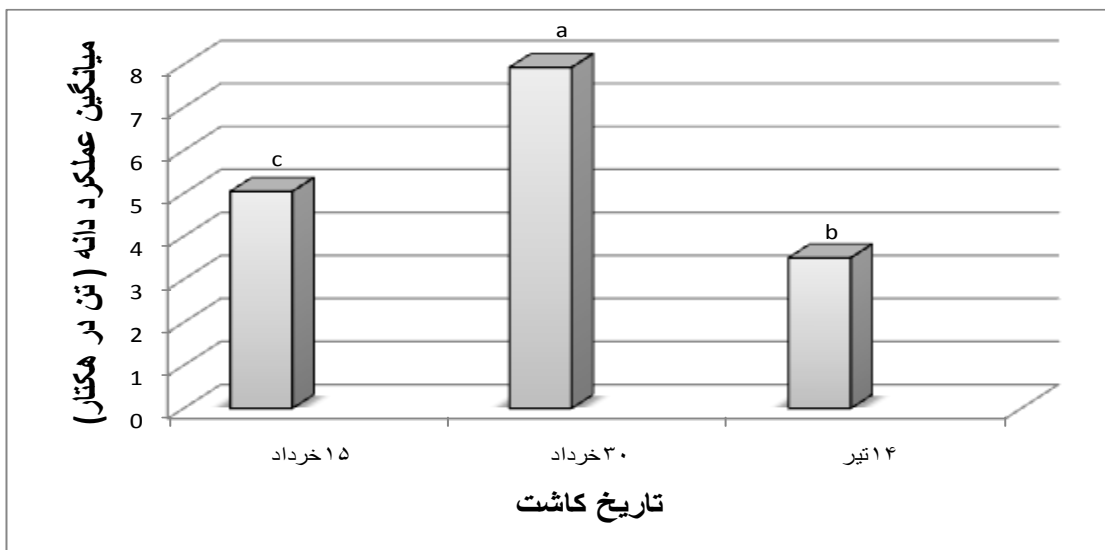
نتایج

عملکرد دانه

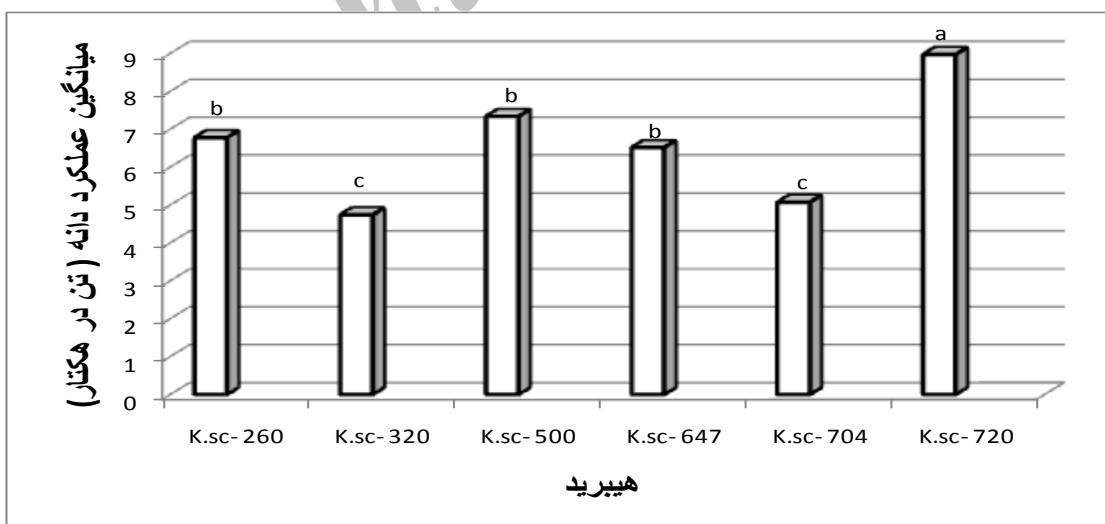
با توجه به جدول (۱)، تاریخ‌های کاشت مختلف از نظر عملکرد دانه تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال

دیررس دارای ارتفاع بوته، تعداد برگ و سطح برگ بیش‌تری نسبت به گروه‌های میان‌رس هستند، بنابراین منابع تولید مواد فتوسنتزی نیز در آنها افزایش یافته و درافزایش عملکرد تاثیر مستقیم و معنی‌داری می‌گذارد.

کم‌ترین عملکرد دانه را به خود اختصاص دادند (جدول ۳، نمودار ۲). عملکرد دانه با وزن هزاردانه و تعداد ردیف دانه، دارای همبستگی مثبت بود و با ارتفاع بوته همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح احتمال پنج درصد نشان داد. گروه‌های رویشی

نمودار ۱- میانگین عملکرد دانه در تاریخ‌های مختلف کاشت

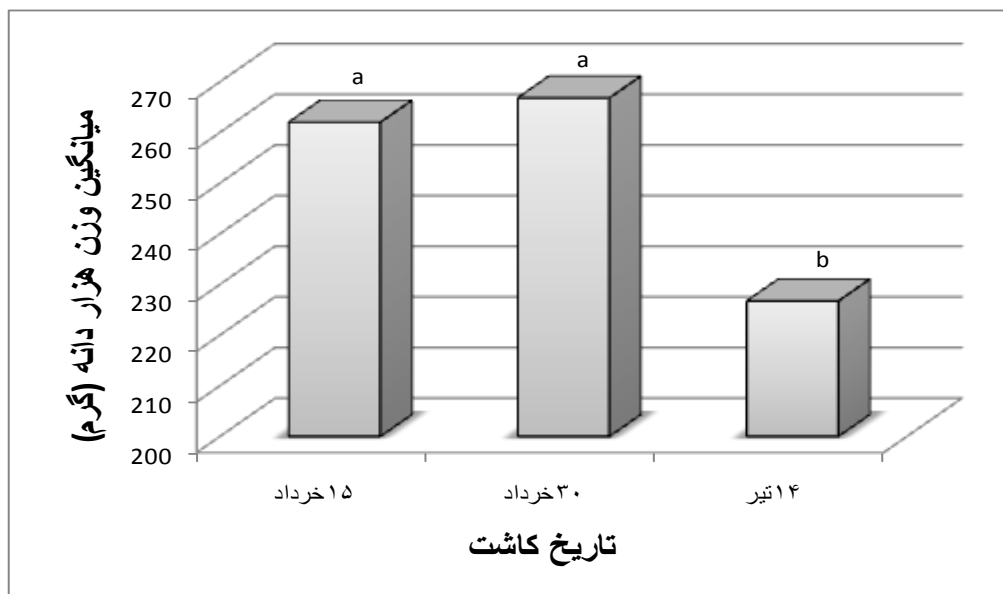

نمودار ۲- میانگین عملکرد دانه در هیبریدهای مختلف ذرت

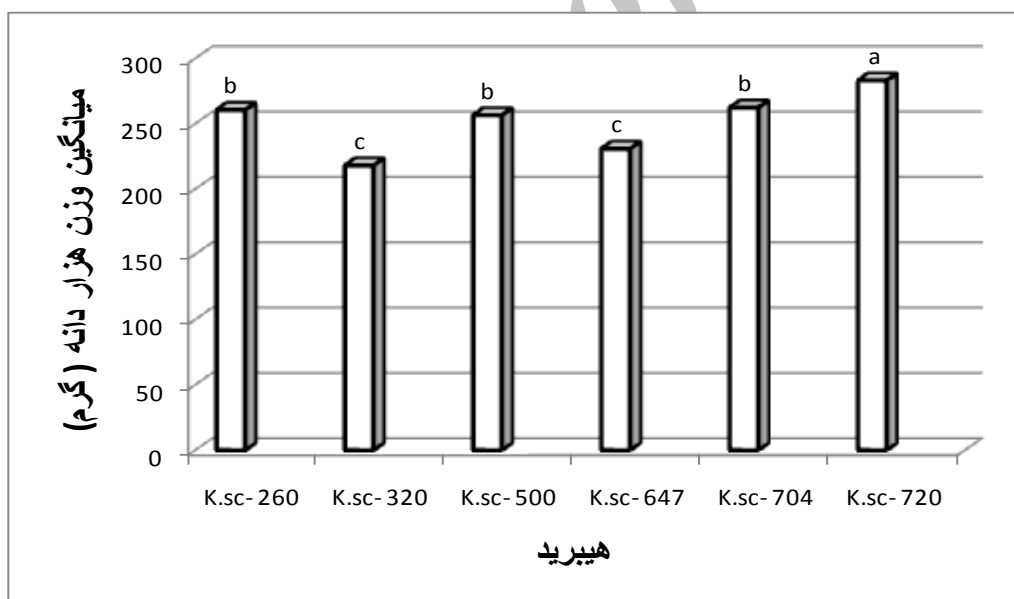
وزن هزار دانه

وزن هزار دانه یکی از عوامل مهم تعیین کننده‌ی عملکرد است که گاهی عامل اصلی اختلاف عملکرد بین ارقام می‌باشد (سرمدنیا، ۱۳۷۴). اثر تاریخ کاشت بر وزن هزاردانه در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۱). تاریخ کاشت دوم و سوم به ترتیب دارای بیش‌ترین و کم‌ترین وزن هزاردانه بودند (جدول ۲، نمودار ۳). درتاریخ کاشت اول به دلیل وجود بیماری‌های ویروسی و شاید به دلیل کمبود فاصله‌ی بین کاکل‌دهی تا رسیدن فیزیولوژیکی یعنی دوره‌ی پرشدن دانه، وزن هزاردانه نسبت به تاریخ کاشت دوم کاهش یافته است، درواقع بیماری‌های ویروسی باعث کاهش سطح برگ می‌شوند (امامی و نیک نژاد، ۱۳۷۳؛ ایزدپناه و همکاران، ۱۳۶۲)، و از آنجایی که ۹۰ درصد ماده‌ی خشک دانه‌ها از طریق فتوسنتز در طی پرشدن دانه‌ها فراهم می‌شود (کوچکی و بنایان اول، ۱۳۷۳)، بنابراین کاهش سطح برگ باعث کاهش فتوسنتز و کاهش وزن هزاردانه می‌شود. در تاریخ کاشت دوم به دلیل گرم‌تر بودن هوا در اوایل دوره‌ی رشد، گیاه سریع‌تر به گلدهی رسیده و به علت خنک‌تر بودن اواخر فصل رشد، گیاه دیرتر به مرحله رسیدن فیزیولوژیک رسیده است، اما درتاریخ کاشت اول این

وضعیت برعکس بوده و گیاه دیرتر از تاریخ کاشت دوم به مرحله گلدهی، ولی زودتر از تاریخ کاشت دوم به رسیدگی فیزیولوژیکی رسیده است. بنابراین کاهش بیماری‌های ویروسی و افزایش طول پرشدن دانه در کشت دوم باعث افزایش وزن هزاردانه شده است. چوگان و مساوات (۱۳۷۹)، نیز بیان کردند که تاخیر در کاشت باعث افزایش طول دوره‌ی پرشدن دانه می‌شود ولی درتاریخ کاشت سوم به دلیل سیرنزولی دمای هوا، گیاه فرصت کافی برای انتقال مواد فتوسنتزی به دانه‌ها را ندارد. هاشمی دزفولی و همکاران (۱۳۸۰) و Khan et al (2007) اعلام کردند که با تاخیر در تاریخ کاشت وزن تک دانه کاهش می‌یابد. اثر هیبرید بر وزن هزاردانه نیز در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۱). هیبریدهای K.sc-720 و K.sc-320 به ترتیب دارای بالاترین و پایین‌ترین وزن هزاردانه بودند (جدول ۳، نمودار ۴). وزن هزاردانه با ارتفاع بوته و عملکرد دانه دارای همبستگی مثبت بود، که نشان می‌دهد هرچه هیبرید دیررس‌تر باشد فرصت بیش‌تری برای ساخت مواد غذایی دارد، در نتیجه وزن هزاردانه افزایش می‌یابد، همچنین وزن هزار دانه با تعداد دانه در ردیف همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد نشان داد.

نمودار ۳- میانگین وزن هزاردانه در تاریخ کاشت‌های مختلف

نمودار ۴- میانگین وزن هزار دانه در هیبریدهای مختلف ذرت دانه‌ای

(جدول ۱). تاریخ کاشت دوم نسبت به تاریخ کاشت‌های اول و سوم دارای میانگین تعداد دانه در ردیف بیشتری بود (جدول ۲). در تاریخ کاشت اول

تعداد دانه در ردیف بلال

صفت تعداد دانه در ردیف بلال تحت تاثیر تاریخ کاشت در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود

تیمارها به علت اکسیداسیون نوری، برگ‌ها حالت آفتاب سوخته پیدا کرده و تاثیر منفی بر تعداد دانه در ردیف بلال داشته که در نهایت باعث کاهش عملکرد نیز می‌گردد.

تعداد ردیف دانه در بلال

از نظر تعداد ردیف دانه در بلال، اختلاف بین هیبریدها در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود، اما بین تاریخ‌های کاشت از لحاظ آماری تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد (جدول ۱). این امر نشان می‌دهد که تعداد ردیف دانه در بلال تحت تاثیر تاریخ کاشت قرار نگرفته و بیش‌تر تحت تاثیر ژنوتیپ است تا محیط. هاشمی دزفولی و همکاران (۱۳۸۰) بیان کردند که از نظر تعداد ردیف دانه در بلال اختلاف میان تاریخ‌های کاشت از لحاظ آماری معنی‌دار نشده است و این امر به نوبه‌ی خود بر ژنتیکی بودن این مولفه و پایداری به نسبت بالای آن در مقابل تغییرات محیطی دلالت دارد. چوگان و مساوات (۱۳۷۹) نیز نتیجه گرفتند که تعداد ردیف دانه تحت تاثیر شرایط محیطی تغییرات کم‌تری دارد. هیبریدهای K.sc-320، K.sc-260 به ترتیب بالاترین و پایین‌ترین میانگین تعداد ردیف دانه در بلال را به خود اختصاص دادند (جدول ۳). هاشمی دزفولی و همکاران (۱۳۸۰) همچنین بیان کردند که تعداد ردیف دانه در بلال و تعداد دانه در ردیف بلال، بین هیبریدهای مختلف معنی‌دار بود. معنی‌دار نشدن اثر متقابل هیبرید × تاریخ کاشت (جدول ۱)، نشان‌دهنده‌ی تاثیر مستقل این دو مولفه بر روی تعداد ردیف دانه در بلال می‌باشد. تعداد ردیف دانه در بلال با تعداد دانه در ردیف بلال و وزن هزاردانه دارای همبستگی منفی و معنی‌داری در سطح احتمال پنج درصد بود، و با پروتیین دانه، همبستگی

به دلیل از بین رفتن تعداد زیادی از بوته‌ها و عدم تولید بلال، (یکی از اجزای عملکرد، تعداد بلال در واحد سطح می‌باشد) عملکرد کاهش یافت. کاهش تعداد دانه در کشت اول می‌تواند به دلیل وجود بیماری‌های ویروسی در آن زمان باشد. استخر و چوگان (۱۳۸۵) بیان کردند که بیماری ویروسی کوتوله زبر ذرت باعث کاهش درصد تلقیح بلال‌ها می‌شوند. با کاهش تلقیح بلال‌ها، تعداد دانه در بلال کاهش می‌یابد. با توجه به طول دوره رویش گیاه که گرده‌افشانی و تلقیح بوته‌ها از حساسیت بالایی نسبت به شرایط محیطی بویژه دما و رطوبت برخوردار است، تاریخ کاشت دوم، بالاترین تعداد دانه در ردیف بلال را تولید کرده است که به خاطر داشتن شرایط مساعدتری بوده است و بیش‌تر، خصوصیات ژنتیکی هیبریدها تعیین‌کننده‌ی تعداد دانه در ردیف بلال بود. در تاریخ کاشت سوم، دمای بالا در مرحله‌ی گرده‌افشانی موجب عقیمی گلچه‌ها شده و بر تلقیح اثر می‌گذارد. همچنین کاکل‌ها در هوای گرم و خشک به سرعت خشک می‌شوند و گرده قادر به جوانه‌زنی بر روی آن‌ها نخواهد بود. نتایج حاصل از آزمایش عسگری (۱۳۸۴) و هاشمی دزفولی و همکاران (۱۳۸۰) این مطلب را تایید می‌کند. اثر هیبرید روی صفت مذکور در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۱). هیبرید K.sc-704 بیش‌ترین و هیبرید K.sc-320 کم‌ترین میانگین تعداد دانه در ردیف بلال را به خود اختصاص دادند (جدول ۳). معنی‌دار نشدن اثر متقابل هیبرید × تاریخ کاشت (جدول ۱)، نشان‌دهنده‌ی تاثیر مستقل این دو مولفه بر روی صفت مذکور می‌باشد. در تاریخ کاشت سوم، به دلیل برخورد با درجه حرارت‌های بالا و تشعشع زیاد خورشید که مصادف با گلدهی گیاه بود، در اکثر

منفی و معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد نشان داد.

عمق دانه

اثر تیمارهای مختلف تاریخ کاشت، هیبرید و اثر متقابل تاریخ کاشت در هیبرید بر عمق دانه در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۱). براساس نتایج مقایسه میانگین داده‌ها، تاریخ کاشت دوم و اول به ترتیب با ۱۱/۷ و ۹/۷۷ دارای بیش‌ترین و کم‌ترین عمق دانه بودند (جدول ۲). وجود بیماری‌های ویروسی در تاریخ کاشت اول به دلیل کاهش سطح برگ و فتوسنتز باعث کاهش عمق دانه در هیبریدها به خصوص هیبریدهای حساس به بیماری شد. در تاریخ کاشت دوم و سوم که بیماری کاهش یافته بود خصوصیت ژنتیکی هیبریدها از نظر این مولفه و طول دوره زندگی آن‌ها، تعیین‌کننده‌ی عمق دانه می‌باشد. در بین ارقام مورد آزمایش نیز، هیبریدهای K.sc-720, K.sc-704, K.sc-647 به ترتیب دارای میانگین ۱۱/۵۸، ۱۱/۱۹ و ۱۱/۰۸ میلی‌متر و هیبریدهای K.sc-260, K.sc-320 نیز به ترتیب میانگین‌های ۱۰/۳۳، ۱۰/۲۰ و ۱۰/۱۹ میلی‌متر را به خود اختصاص دادند (جدول ۳). به‌طور معمول در بین هیبریدها، هیبریدهای دیررس به دلیل طول دوره‌ی رشد طولانی و در عوض طول دوره‌ی پرشدن دانه طولانی‌تر، عمق دانه بیش‌تری داشتند. عمق دانه با عملکرد دانه در سطح احتمال یک درصد دارای همبستگی مثبت بود.

ارتفاع بوته

ارتفاع بوته در تاریخ‌های کاشت مختلف و هیبریدهای مورد مطالعه، در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۱). نقشگر و

صالحی (۱۳۷۰) نیز این معنی‌دار بودن را بیان کردند. تاریخ کاشت سوم دارای بالاترین میانگین ارتفاع و تاریخ کاشت اول به‌تقریب با ۲۷ درصد کاهش، کم‌ترین ارتفاع بوته را به خود اختصاص دادند (جدول ۲). علت اصلی کاهش ارتفاع در کشت اول وجود بیماری‌های ویروسی، بویژه بیماری کوتولگی زبر ذرت و همچنین علت دیگر آن کاهش دما در طول دوره طویل شدن ساقه در این تاریخ کاشت بود. Widdicombe (2006) گزارش داد که هیبریدهای ذرتی که در اوایل فصل کاشته شده‌اند به دلیل پایین بودن دما نسبت به ذرت‌هایی که دیرتر کاشته شده‌اند دارای قد کوتاه‌تری بودند. بطوریکه در تاریخ کاشت ۴ خرداد نسبت به ۲۲ و ۷ اردیبهشت، ارتفاع بوته و بلال بیش‌تری دارند. مؤدب شبستری و همکاران (۱۳۶۹) نیز بیان کردند که درجه حرارت و طول روز طی دوره‌ی طویل شدن ساقه با تاثیر بر طول میانگرها بر ارتفاع ساقه اثر می‌گذارند. هیبریدهای K.sc-704 و K.sc-320 به ترتیب دارای بالاترین و پایین‌ترین میانگین ارتفاع بوته هستند (جدول ۳). در تاریخ کاشت‌های اول و دوم با توجه به بالابودن درجه حرارت، گیاه با سرعت بیش‌تری مراحل رشدی خود را طی کرد و زودتر رشد رویشی خود را به پایان رساند. در نتیجه این دو تاریخ کاشت دارای ارتفاع کم‌تری بودند. در تاریخ کاشت سوم چون اواسط فصل رشد، دمای هوا شروع به کاهش نمود، گیاه دیرتر به مراحل زایشی وارد شد و طول دوران رویشی بیش‌تر گردید که در این روند منجر به افزایش ارتفاع بوته‌ها شد. هیبریدهای مختلف چون از سه گروه رویشی زودرس، متوسط رس و دیررس هستند، تفاوت را به خوبی نشان می‌دهند. هیبریدها هرچه دیررس‌تر باشند، طول دوره‌ی رشد آن‌ها بیش‌تر است، در نتیجه گیاه از

کاهش ارتفاع بلال همراه خواهد بود، که علت اصلی این کاهش ارتفاع در کشت اول، وجود بیماری‌های ویروسی، بویژه بیماری کوتولگی زبر ذرت و همچنین علت دیگر آن، کاهش دما در طول طویل شدن ساقه در این تاریخ کاشت نسبت به دیگر تاریخ‌ها بود. اثر هیبرید بر این صفت در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۱). هیبریدهای K.sc-320, K.sc-720 به ترتیب با ۹۴/۴۴ cm و ۷۲/۹۷ cm، بیش‌ترین و کم‌ترین ارتفاع بلال را دارا بودند (جدول ۳). اثر متقابل هیبرید در تاریخ کاشت برای ارتفاع بلال نیز در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود که دلالت بر واکنش متفاوت هیبریدها به تاریخ کاشت دارد (جدول ۱). ارتفاع بلال با صفت ارتفاع بوته در سطح احتمال یک درصد دارای همبستگی مثبت و معنی‌داری بود و با صفت عملکرد دانه در سطح احتمال پنج درصد دارای همبستگی مثبت و معنی‌داری بود. همچنین با صفات تعداد ردیف دانه، وزن هزار دانه و میزان پروتیین دانه دارای همبستگی مثبت بود، ولی در هیچ سطح آماری تفاوت معنی‌داری نشان نداد و با صفت تعداد دانه در ردیف دارای همبستگی منفی بود و در هیچ سطح آماری تفاوت معنی‌داری نداشت.

پروتیین دانه

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که بین تاریخ‌های مختلف کاشت و ارقام مختلف از نظر پروتیین دانه، تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد وجود دارد (جدول ۱) که این امر نشان‌دهنده واکنش متفاوت هیبریدها به تاریخ کاشت است. نتایج حاصل از مقایسه میانگین داده‌ها

ارتفاع بیش‌تری بهره‌مند خواهد شد. Hanway (1970) و Cross & Zuber (1973) نیز بیان کردند که ارتفاع بوته در هیبریدهای دیررس در مقایسه با انواع زودرس بیش‌تر می‌باشد. Büchen (2004) و Dovas (2006)، ایزدپناه و همکارانش (۱۳۶۲) و جلالی و همکارانش (۱۳۸۳) بیان کردند که ویروس کوتوله زبر ذرت می‌تواند باعث کوتاه ماندن فاصله گره‌ها و کوتولگی شدید بوته‌های ذرت شود. اثر متقابل هیبرید و تاریخ کاشت برای ارتفاع بوته در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار بود (جدول ۱)، که این با نتایج Baktash *et al* (1985) مطابقت دارد. در تاریخ کاشت اول وجود بیماری‌های ویروسی باعث کاهش ارتفاع بوته و بلال در هیبریدهای حساس به بیماری شد، اما در تاریخ کاشت‌های دوم و سوم که شیوع بیماری‌های ویروسی به حداقل مقدار خود رسیده بود، طول دوره‌ی رسیدگی هیبریدها، تعیین‌کننده‌ی ارتفاع بوته و بلال بود. بطوریکه هیبریدهای دیررس نسبت به متوسط رس‌ها، بیش‌ترین ارتفاع را در تاریخ کاشت سوم (۸۸/۴/۱۴) داشتند.

ارتفاع بلال

نتایج حاکی از آن است که اثر تاریخ کاشت بر صفت ارتفاع بلال در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار است (جدول ۱). نقشگر و صالحی (۱۳۷۰) نیز این معنی‌دار بودن را در تحقیقات خود گزارش کرده‌اند. تاریخ کاشت سوم با میانگین ۱۰۷/۰۷ cm بالاترین، تاریخ کاشت دوم هم با میانگین ۷۹/۴۳ cm بعد از آن قرار داشت و تاریخ کاشت اول با میانگین ۶۷/۵ cm دارای کم‌ترین ارتفاع بلال بود (جدول ۲). با توجه به اینکه صفات ارتفاع بلال و بوته با یکدیگر همبستگی مثبتی دارند، پس کاهش ارتفاع بوته، با

دارد. (Sanju et al (2001) اعلام کردند که بیشترین مقدار جذب نیتروژن را در تاریخهای کاشت دیرتر بدست آوردهاند. مقدار پروتیین و ترکیبات شیمیایی آندوسپرم تحت تاثیر ژنوتیپ و محیط (بخصوص حاصلخیزی خاک) می باشد. مقدار پروتیین آندوسپرم بیشتر تحت تاثیر جذب و انتقال ازت به بذر قرار دارد تا مقدار وفرم ازتی که به خاک اضافه می گردد. مقادیر زیاد ازت، مقدار کل پروتیین دانه را افزایش می دهد، ولی با افزایش پروتیین ارزش بیولوژیکی آن پایین می آید. ازت پس از جذب در داخل گیاه به اسیدهای آمینه، آمیدها و پروتیینها تبدیل می شود و بیش از ۵۰ درصد ازت در قسمت دانه ذخیره می شود. پروتیین ذرت از نظر اسید آمینه لیزین، تریپتوفان و متیونین فقیر هستند و این اسید آمینه ها با مصرف کودهای ازته در مقایسه با کل پروتیین افزایش نیافته و در نتیجه مقدار نسبی آنها در کل پروتیین کاهش می یابد (تاجبخش، ۱۳۷۵).

نشان داد که تاریخ کاشت های ۳۰ خرداد و ۱۴ تیر، بیشترین و تاریخ کاشت ۱۵ خرداد با ۵/۵ - ۷/۵ درصد کاهش نسبت به دو تاریخ کاشت دیگر کمترین درصد پروتیین را دارا بودند (جدول ۲). در بین هیبریدها نیز تمامی هیبریدها، به جز K.sc-320 از نظر درصد پروتیین در یک سطح آماری قرار داشتند (جدول ۳). اثر متقابل هیبرید در تاریخ کاشت برای صفت پروتیین دانه معنی دار نشد (جدول ۱) که نشان دهنده تاثیر مستقل این دو مولفه بر روی میزان پروتیین دانه می باشد. پروتیین دانه به ترتیب با صفت وزن هزار دانه دارای همبستگی مثبت و معنی دار و با تعداد ردیف دانه در بلال دارای همبستگی منفی و معنی دار در سطح احتمال یک درصد بود. همچنین Ahmadi et al (1993) گزارش کردند که تاخیر در کاشت روی درصد نیتروژن در دانه و مقدار جذب آب توسط آرد موثر بوده و تاثیر به نسبه مطلوبی

جداول

جدول ۱- تجزیه واریانس میانگین مربعات صفات مورد بررسی

میانگین مربعات								درجه آزادی	منابع تغییر
پروتیین دانه	ارتفاع بلال	ارتفاع بوته	عمق دانه	تعداد ردیف دانه در بلال	تعداد دانه در ردیف بلال	وزن هزار دانه	عملکرد دانه		
۰/۲۳ ^{n.s}	۲۶/۳۶ ^{n.s}	۹۰/۹۷ ^{n.s}	۰/۹۲ ^{n.s}	۰/۹۵ ^{n.s}	۳/۲۰ ^{n.s}	۴۳۸/۰۸۴ ^{n.s}	۷/۸۷ ^{n.s}	۲	بلوک
۲/۹۴ ^{**}	۵۵۴۸/۷۹ ^{**}	۱۳۵۳۰/۲۳ ^{**}	۱۷/۹۴ ^{**}	۴/۳۷ ^{n.s}	۶۴/۳۸ ^{**}	۸۶۴۳/۰۹۳ ^{**}	۲۷/۳۱ [*]	۲	تاریخ کاشت
۰/۲۱	۵۵۰/۶۸	۵۳۳/۱۵	۰/۰۱	۲/۲۲	۱۴/۵۰	۳۹۵/۴۶۶	۲/۴۰	۴	خطای اصلی
۲/۵ ^{**}	۷۸۱/۴۱ ^{**}	۲۲۶۰/۵۱ ^{**}	۳/۲۲ ^{**}	۲۱/۶۱ ^{**}	۶۳/۷۹ ^{**}	۴۹۷۰/۹۱۲ ^{**}	۱۵/۶ ^{**}	۵	هیبرید
۰/۵۷ ^{n.s}	۲۲۶/۷۲ ^{**}	۷۵۵/۳۳ [*]	۱/۲۹ ^{**}	۲/۳۰ ^{n.s}	۱۱/۳۵ ^{n.s}	۳۰۱۱/۹۶۴ ^{**}	۰/۳۹۴ ^{n.s}	۱۰	هیبرید × تاریخ کاشت
۰/۱۵	۷۳/۵۸	۲۸۷/۷۵	۰/۲۸	۱/۳۰	۱۱/۱۸	۳۱۶/۵۵۰	۰/۶	۳۰	خطای فرعی
۵/۷۱	۱۰/۳۳	۹/۷۴	۴/۹۶	۶/۴۹	۷/۹۲	۷/۰۶	۱۳/۸۸		ضریب تغییرات (/.)

n.s, * و ** به ترتیب بیانگر عدم اختلاف و اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال پنج درصد و یک درصد

جدول ۲- مقایسه میانگین صفات مورد بررسی هیبریدهای ذرت دانه‌ای در تاریخ‌های کاشت مختلف به روش آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح ۰/۰۵

صفات مورد بررسی								
تاریخ‌های کاشت	عملکرد دانه (تن در هکتار)	وزن هزار دانه (گرم)	تعداد دانه در ردیف بلال	تعداد ردیف دانه در بلال	عمق دانه (میلی‌متر)	ارتفاع بوته (سانتی‌متر)	ارتفاع بلال (سانتی‌متر)	پروتیین دانه (گرم در صد گرم)
۱۵ خرداد ماه	۵/۰۴۳ c	۲۶۲ a	۴۲/۶۱ ab	۱۷/۲۷ a	۹/۷۷ c	۱۴۶/۲۰۶ c	۶۷/۵۰ b	۹/۸۷ b
۳۰ خرداد ماه	۷/۹۲۸ a	۲۶۶/۸ a	۴۳/۸۸ a	۱۷/۳۶ a	۱۱/۷۷ a	۱۷۵/۲۶۷ b	۷۹/۴۳ b	۱۰/۴۴ a
۱۴ تیر ماه	۶/۷۳۶ b	۲۲۶/۷ b	۴۰/۱۶ b	۱۸/۱۶ a	۱۰/۷۵ b	۲۰۱/۰۰۶ a	۱۰۲/۰۷ a	۱۰/۶۸ a

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند از لحاظ آماری معنی‌دار نیستند.

جدول ۳- مقایسه میانگین صفات مورد بررسی در هیبریدهای ذرت دانه‌ای به روش آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح ۰/۰۵

صفات مورد بررسی								هیبریدها
پروتیین دانه (گرم در صد گرم)	ارتفاع بلال (سانتی‌متر)	ارتفاع بوته (سانتی‌متر)	عمق دانه (میلی‌متر)	تعداد ردیف دانه در بلال	تعداد دانه در ردیف بلال	وزن هزار دانه (گرم)	عملکرد دانه (تن در هکتار)	
۱۰/۶۲ a	۷۴/۵ b	۱۶۶/۳۲ b	۱۰/۱۹ a	۱۵/۴۷ b	۴۱/۰۲ b	۲۶۰/۵ b	۶/۷۷۸ b	Ksc 260
۹/۳۵ b	۷۲/۹۷ b	۱۴۶/۳ c	۱۰/۲۰ a	۱۸/۹۵ a	۳۹/۲۲ b	۲۱۸ c	۴/۷۴۰ c	Ksc 320
۱۰/۲۷ a	۹۰/۰۵ a	۱۷۷/۲۲ ab	۱۰/۳۳ a	۱۸/۵۶ a	۴۲/۶ ab	۲۵۶/۴ b	۷/۳۳۶ b	Ksc 500
۱۰/۳ a	۷۶/۶۷ b	۱۸۰/۳ ab	۱۱/۵۸ b	۱۸/۳۱ a	۴۴/۵۸ a	۲۳۰/۸ c	۶/۵۱۵ b	Ksc 647
۱۰/۶۱ a	۸۹/۳۷ a	۱۹۰/۵۸ a	۱۱/۰۸ b	۱۵/۷۶ b	۴۵/۹۶ a	۲۶۲/۲ b	۵/۰۷۲ c	Ksc 704
۱۰/۸۴ a	۹۴/۴۴ a	۱۸۴/۲۲ a	۱۱/۱۹ b	۱۸/۵۲ a	۳۹/۹۳ b	۲۸۳ a	۸/۹۷۱ a	Ksc 720

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند از لحاظ آماری معنی دار نیستند.

بحث و نتیجه گیری

حداکثر عملکرد در تاریخ کاشت دوم بدست آمده در بین ۶ هیبرید مورد مطالعه، هیبرید K.sc-720 با ۱۰/۸۶ تن دانه در هکتار، بیشترین عملکرد دانه را به خود اختصاص داد. بیشترین وزن هزاردانه مربوط به هیبرید K.sc-720 در تاریخ کاشت‌های اول و دوم بود. همچنین هیبرید K.sc-720 بالاترین تعداد دانه در ردیف بلال را به خود اختصاص داد. بالاترین تعداد ردیف دانه در بلال مربوط به هیبرید K.sc-320 در تاریخ کاشت دوم و هیبرید K.sc-720 در تاریخ کاشت سوم بود. هیبرید K.sc-704 بالاترین ارتفاع بوته و بلال را در تاریخ کاشت سوم داشت. در بررسی صفات کیفی معلوم شد که همه هیبریدها به غیر از K.sc-320 از نظر میزان پروتئین دانه در یک سطح قرار داشتند.

با توجه به نتایج بدست آمده از این تحقیق و از آنجا که در استان اصفهان بیماری کوتوله زبر ذرت و موزاییک ایرانی ذرت، خسارات قابل توجهی به محصول ذرت در تاریخ کاشت نیمه اول خرداد ماه وارد می‌کنند و همچنین به دلیل اجتناب از مبارزه‌ی

شیمیایی بر ضد ناقلین، به خاطر پایداری اکولوژیک و کاهش هزینه‌ها، انتخاب تاریخ کاشت مناسب (۳۰ خرداد ماه) به منظور فرار از ناقلین بیماری‌ها، می‌تواند بطور قابل توجهی باعث کاهش خسارت و افزایش عملکرد شود، همچنین در این تاریخ ریسک برخورد با سرمای زودرس پاییزه کاهش پیدا کرده و کشاورز پس از برداشت، زمان کافی برای عملیات آماده‌سازی زمین و کشت محصول پاییزه را خواهد داشت. بنابراین پیشنهاد می‌شود که در استان اصفهان و استان‌های مشابهی که بیماری‌های ویروسی کوتوله زبر و موزاییک ایرانی ذرت رایج است، مانند استان فارس، ذرت در اواخر خرداد ماه کشت شود. طی نتایج بدست آمده، هیبرید K.sc-720 با عملکرد ۱۰/۸۶ تن دانه در هکتار در تاریخ کاشت دوم، برای کشت در شرایط آب و هوایی استان اصفهان توصیه می‌شود. البته جهت اطمینان برای رسیدن به مطلوب‌ترین نتایج، پیشنهاد می‌شود که آزمایش در مناطق و سال‌های دیگر و با سایر هیبریدهای جدید به اجرا درآید و مورد مطالعه و بررسی قرار گیرد.

منابع

استخرآ، و. ر. چوگان. ۱۳۸۵. اثر تاریخ کاشت و تراکم بوته والد مادری B 703 در تولید بذر ذرت هیبرید سینگل کراس ۷۰۴ در استان فارس، مجله نهال و بذر، جلد ۲۲، شماره ۲، صفحات ۱۸۳-۱۶۷.

امامی، ی.، و م. نیک نژاد. ۱۳۷۳. مقدمه‌ای بر فیزیولوژی عملکرد گیاهان زراعی (ترجمه)، انتشارات دانشگاه شیراز.

ایزدینا، ک.، ع. ا. احمدی، س. ا. جعفری، و ش. پروین. ۱۳۶۲. کوتولگی زبر ذرت در فارس، بیماری‌های گیاهی ایران، ۱۹: ۶۶-۵۸.

تاجبخش، م. ۱۳۷۵. ذرت، زراعت، اصلاح و آفات و بیماری‌های آن، تبریز، انتشارات احرار.

جلالی، ص.، م. نعمت‌اللهی، و م. ح. سبزی. ۱۳۸۳. بررسی تراکم زنجرف‌ها روی ارقام رایج ذرت در تاریخ‌های مختلف کشت ذرت بهاره. خلاصه مقالات شانزدهمین کنگره گیاهپزشکی ایران، جلد اول، آفات، صفحه ۳۶۴.

- چوگان، ر.، و ا. مساوات. ۱۳۷۹. اثر تاریخ کاشت تابستانه (کشت دوم) بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه هیبریدهای ذرت و تعیین رابطه بین آن‌ها از طریق تجزیه علیت، نهال و بذر ۱۶ : ۸۸-۹۸.
- دارخال، ه. ۱۳۸۶. گزارش نهایی طرح تحقیقاتی بررسی و مقایسه عملکرد هیبریدهای خارجی ذرت با ارقام تجاری در اصفهان، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان.
- سرمدنیاء، غ. ۱۳۷۴. تاثیر تاریخ کاشت بر روی عملکرد سه رقم ذرت در منطقه اصفهان، مجله علوم کشاورزی، جلد ۲۶، شماره ۴، صفحات ۲۵-۱۷.
- عسگری، ع. ۱۳۸۴. تاثیر تاریخ کاشت و تراکم بوته بر عملکرد ذرت دانه‌ای در هرمزگان، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، شماره ۱۲، صفحات ۱۷-۱۱.
- قهرمان، ا. ۱۳۸۵. بررسی اثر تاریخ کاشت بر روند رشد و عملکرد ۴ رقم ذرت دانه‌ای، پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت، دانشگاه تبریز.
- کوچکی، ع.، و م. بنایان اول. ۱۳۷۳. فیزیولوژی عملکرد گیاهان زراعی، چاپ اول، مشهد، انتشارات جهاد دانشگاهی.
- مختاریپور، ح. ۱۳۷۶. بررسی شاخص‌های رشد و ارتباط آن‌ها با عملکرد در ارقام هیبرید ذرت دانه‌ای تحت تراکم‌های مختلف و تاریخ‌های متفاوت کاشت، پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت، دانشگاه تهران.
- مؤدب شبستری، م.، و م. مجتهدی. ۱۳۶۹. فیزیولوژی گیاهان زراعی (ترجمه)، مرکز نشر دانشگاهی تهران.
- نقشگر، ا.، و م. صالحی. ۱۳۷۰. اثر تاریخ کاشت بر دو بیماری موزاییک و کوتولگی زبر ذرت، مرکز تحقیقات کشاورزی فارس، مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر.
- هاشمی دزفولی، س. ا.، خ. عالمی سعید، س. ع. سیادت، و م. ر. کمیلی. ۱۳۸۰. اثر تاریخ کاشت بر پتانسیل عملکرد دو رقم ذرت شیرین در شرایط آب و هوایی خوزستان، مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۲، شماره ۴، صفحات ۶۸۹-۶۸۱.
- Ahmadi, M., W.J. Wiebold, J.E. Beuerlein, D.J. Eckert, and J. Schoper. 1993. Agronomic practices that effect corn kernel characteristics, *Agronomy Journal*, 85, pp. 615-619.
- Baktash, F.Y., and A.D. Mazaal. 1985. Effect of seeding dates and genotypes on corn grain yield. *J. of Agr. and Water Resources Res.* 4. 1-11.
- Büchen-Osmond, C. 2004. Maize rough dwarf virus. In: *ICTVdB-The Universal Virus Database*, version 3.
- Cross, H.Z., and M.S. Zuber. 1973. Interrelationships among plant height, number of leaves, and flowering dates in maize. *Agron. J.* 65:71-74.

- Dovas C.I., K.Eythymiou, and N.I.Katis.** 2006. First report of Maize rough dwarf virus (MRDV) on maize crops in Greece. *Plant Pathology*. 53, 238.
- Hanway,J.J.** 1970. Internode lengths at different developmental stages of corn (*Zea mays L.*). *Agron.J.* 62:116-117.
- Hunter,R.B., L.A.Hunt, and C.W.Kannenber.** 1974. Photoperiod and temperature effects on corn. *Can. J. Plant Sci.* 54:71-78.
- Khan,N., M.Qasim, F.Ahmad, R.Khanzada, and B.Khan.** 2007. Effects of sowing date on yield of maize under Agro climatic condition of Kaghan Valley, *Asian Journal of Plant Science*, 2, pp. 140-147.
- Mc Elroy,A.R., and R.I.Hamilton.** 1991. Effect of date of seeding on development and yield of corn, Technical and scientific papers presented at Manitoba Agronomists, Annual conference Canada, pp. 54-58.
- Sanju,U.M., and B.P.Singh.** 2001. Tillage cover crop and planting date effect on corn yield and soil nitrogen, *Agronomy Journal*, 93, pp. 878- 886.
- Widdicombe,W.D.** 2006. Effect of row spacing, hybrid selection, population, and planting date on corn (*Zea mays L.*) grain and silage production in Michigan.